

מבין משאבים 2329, כ"ד בסיון תשפ"ו, 9 ביוני 2026

אָרוֹעַ רוֹדֵף אָרוֹעַ.
חֲדָשׁוֹת הַוּפְכוֹת יִשְׁנֹת
מֵרְגֵעַ לְרְגֵעַ.
הָאִישׁ הָרְגִיל מִמְקוֹמוֹ הַצְּנוּעַ
מִבִּקֵּשׁ רְגֵעַ קָטָן שֶׁל
שְׁלוֹה אֲמֵתִית.
לְנֶשֶׁם לְרְגֵעַ וְאֵז לְשַׁחֲרַר.
וְשׁוֹב לְנֶשֶׁם, לֹא לְוֹתֵר.
לְרֵאוֹת אֶת הָאֹר וּלְחִיקָה.
"רְגֵעַ רְגוּעַ, יֵשׁ בְּנִמְצָא?"
הָאִישׁ הָרְגִיל שׁוֹאֵל
וְדוֹמֵעַ...

אֵלִית מְנוּחָס וִיבִיחָן

מה בעלון:

קהילת משאבי שדה / סוסי המזכירה

דוח מרכז משק/ מוני מונין

יום העצמאות / סיכום החולייה

חג שבועות מאי 2026 משאבי שדה / סיכום החולייה

ימים ראשונים ברפת / מסיפוריו של משולם סיקרון

למה נופלים העצים / דובי אשל

מתן גוטליב - אות מתנדב מצטיין

סבא ברוך והספרייה / מסרה מרגלית סיקרון

מהנעשה ביישובנו/ נגה פרסי

אודות השירים על קירות הבתים

ריכזנו את שלשת השירים המקוריים שנכתבו במשאבי שדה על קירות צריף ראשונים, והצמדנו להם מדבקה עם קוד QR. אם סורקים את הקוד עם הנייד, אפשר לצפות בווידאו-קליפ של השיר שמלווה בתמונות מחיי הקיבוץ. בהמשך, נוסיף קודים לווידאו-קליפים של כל השירים שעל הקירות בקיבוץ, מהנמצא ביוטיוב ולא מקורי שלנו.

מוטי אבנון

שמי ויקטוריה אלון לורינץ, נשואה למתן אלון, יש לנו שני בנים תומר ורותם. כיום גרה בבאר שבע, במקור מנהריה, אחות מוסמכת מעל ל-10 שנים, בעלת תואר שני והכשרות בסוכרת פצע וסטומה, מניעת זיהומים, מדריכה קלינית וגם פדיקוריסטית טיפולית שיקומית.

מתרגשת מאוד להצטרף לצוות המרפאה בקיבוצכם ולתת שירות וטיפול מסור לכל אחת ואחד מכם (שלא תצטרכו)

שלום לקהילת משאבי שדה

אתחיל בלהודות לקיבוץ ולשותפיי בעבודה על תמיכה וחיזוק שקיבלתי מכס בחודש האחרון, כאשר ליוויתי את אבי היקר בדרכו האחרונה. שיהיה זכרו ברוך.

בתחילת שנת 2026 עסקנו באופן אינטנסיבי בתקציב הקהילה. הייתה שנה מאתגרת בתקציב וזאת לאחר עלייה ביוקר המחייה, ירידה במספר ילדים במערכת החינוך של הגיל הרך, הפסקת עבודה של חברים שיצאו לפנסיה, תוספת שכירים בקהילה וכד'. אחד הלקחים מעבודה על התקציב השנה הייתה שיש להקים "צוות תקציב קהילה" מקצועי, שיוכל להסתכל על התמונה הכוללת באופן נוסף. יש לקדם חשיבה של העלאת הכנסות ומקורות לקהילה. הצוות ייפגש בכל רבעון למטרת בקרה על התקציב השוטף והתמודדות עם אתגרים שנוצרים כגון אירועי ביטחון שאליהם לא ניתן להתכונן מראש. בקרוב ייצא קול קורא לצוות כזה, אם יש מי שרואה עצמו מתאים, שייפנה אלי.

השקעות בקהילה בחודש הקרוב, נתחיל לעבוד על – זה הזמן להגיש בקשות, למי שעדיין לא עשה זאת מבין מרכזי הענפים והוועדות.

משקיפים למזכירות השבוע הצטרפו – שרון ביל ושי כהן – התחלה מבורכת של שיתוף פעולה והסתכלות קהילתית של חברים בסטטוסים שונים יחד.

באגף התחזוקה – אופיר בלסן לקח על עצמו, בניהול זמני, את ענף הבניין ויש לציין שבעבודה משותפת עם נטע ואנשי התחזוקה כולם, מקדמים יפה את הטיפול בפער שנוצר בתחזוקת השבר, בעיקר בבתי המגורים ובענפים. שאפו להם.

מכינת דרך ארץ – עד היום, התקיימו 2 מחזורים של המכינה. לאחר שיח ארוך שהתקיים בינינו ובין המכינה, בעיקר על פערים בתנאים, החלטנו להיפרד בדרכינו. נקים צוות חשיבה על אלטרנטיבה אחרת, גם בהתייחסות לצרכי ויכולות הקיבוץ, לערכים שלנו והבאת ערך מוסף ברמה הדמוגרפית והקהילתית. גם כאן – מי שמוכן להצטרף לצוות חשיבה כזה, מוזמן לפנות אלי.

צמיחה דמוגרפית – השבוע מגיע לאישור האספה הקריטריונים למכרז דירות להשכרה. מציינת בחיוב עבודה אינטנסיבית מאוד של הצוות שמכין את הקרקע להמשך קליטה, לאחר מעבר צפוי בחודשים הקרובים של הבנים לדיור הקבע שלהם. חשובה מאוד התמיכה של הקיבוץ לתהליך, שהינו בסיס לצמיחה כלכלית וחברתית לקהילה.

מהמועצה - אושרו לנו השנה 3 תב"רים:

1. גן משחקים חדש במימון משותף של הקיבוץ והמועצה
2. מועדון מופת במימון משותף
3. 2- ממ"מים לגיל הרך במימון מלא של המועצה.

ומה בהמשך...?

במזכירות התחלנו בחשיבה על תכנית עבודה של התחומים שיש להתמקד בהם, כאשר יקבע סדר עדיפות בין מכלול התחומים הנדרשים והם רבים. להלן דברים שעלו:

- **הסדר תקנונים** שעדיין לא עברו אסיפה ו/או נדרשים לשינוי וריענון פנסיה, קליטה, סיעוד, צרכים מיוחדים, עבודה, בנים ורכב.
- **שימוש במבני ציבור** – דיון והחלטה, כולל סדרי עדיפות ונהלים.
- **תהליך חברתי לחיזוק הקהילה** – תובא הצעה בקרוב שתוצג לקהילה.
- **דרך קבלת החלטות ואכיפה** - מסתבר שאנחנו מחליטים על נהלים בתחומים השונים, שלא תמיד אנחנו מצליחים לאכוף או לעמוד בהם.
- **מראה הקיבוץ** – הצגה של תכנית עתידית לשיפור ושימור.
- **החזרה לתפקוד של ועדת ביקורת** – מאז הצטרפותה של שירה למזכירות, הופסקה העבודה ויש לבחור צוות מחדש ולהחליט על תכנית עבודה בתחום.
- **תהליך לימודי בתחומי הקיבוץ לבנים** – כחלק מעבודה על הצמיחה הדמוגרפית, עולה הצורך לקיים סדנה או מס' מפגשים ללימוד ושיח הדדי על נהלי ודרכי הקיבוץ.
- **הסדרת הסכס בית הקברות מול טללים.**
- **הקמת צוות יישום שיוך** – שתהיה כתובת לחברים לפניות על בסיס תקנון השיוך.
- **מבנה ארגוני ...**
- **חברים שחושבים על נושאים חשובים נוספים מוזמנים לפנות אלי.**

כמעט לסיום רוצה להעיר ולהאיר לתשומת לב כולם ...

מזה כמה חודשים אנחנו מחפשים חברים שיחליפו חברי מזכירות שסיימו את הקדנציה שלהם ..

כמו כן, מחפשים חבר שיחליף את לולו בתחום הרכב .

מי שקרא את הדברים שלעיל, בוודאי הבחין בצרכים הרבים של הקיבוץ ובחשיבות השתתפות החברים בנשיאה בעול ובפעילות במוסדות הקיבוץ. בסופו של דבר, אלו הם הכלים שבאמצעותם אנו מקבלים החלטות ומעצבים את דרכנו המשותפת. דווקא הביקורת, הרצון בהתחדשות והצורך בחיזוק האמון מחייבים רוח חדשה של התנדבות, מעורבות ותרומה.

- מזכירות קיבוץ ..
- ועדת רכב
- צוות תקציב ..
- מכינה או אחר? מחכה למתנדבים !

ולסיום – מעריכה ומפרגנת לכל העוסקים במלאכה. לאלו שקמים בחדווה לעבודה, לתרומה לקהילה ולאמירת שלום במדרכה.

שבוע הבא תתקיים אספה נוספת – בהמשך יפורסם יום ונושאים.
סוסי

דוח מרכז המשק

אנו בסיומם של סיכומי שנת 2025, לקראת הצגת המאזן השנתי שיחול בעוד כחודשים. שנת 2025 תהיה פחות רווחית מהשנה שקדמה לה.

ב- 2025 בלטו לטובה **מפעל שגיב**, וזאת למרות שחברת הבת **פל-ים** הראתה תוצאות חלשות, בעיקר עקב רכישת מחלקת מוצרי הבית של פלסאון והצורך להטמיעה בחברה. **לטללי שדה** הייתה שנה זו שנה טובה. לעומת זאת **בגד"ש**, **חוחובה**, **ולול הרביה** -עקב מחלה שתקפה את הלול. תוצאות חלשות מתקופה קודמת. **כפר נופש** השיג תוצאות טובות, אבל פחות משנה קודמת, שהיה בתפוסה מלאה בשל הנסיבות.

שנת 2026 ממשיכה מגמות עולמיות שהתחילו באמצע שנה קודמת. התחזקות השקל על מטבעות חוץ יוצר מהלך שמטיב עם שגיב פל-ים והרפת, לעומת נזקים לחוחובה, שדות נגב ובחלקו גם לכפר הנופש, בעיקר בפלח התיירות הנכנסת שעדיין לא מתקיימת.

ענפי המשק

שגיב ממשיכה את המגמה החיובית משנה קודמת, תוצאות טובות גם בחברת הבת פל-ים.

גד"ש שנה טובה מקודמתה, הן בזכות יבולים טובים בחוחובה ויבולים ומחירים טובים בלימונים. כמו כן, יבולים ומחירים טובים מאפיינים את רוב הגידולים עד כה. בשנתיים האחרונות הגד"ש מטמיע את שטחי טללים ומכשירם מבחינת תשתיות מים בהיקף השקעה של 3 מיליון שח.

חוחובה ואלי היא הסובלת העיקרית משינוי המטבע. ההוצאות בשקלים והתמורה בדולרים מה שמשפיע מהותית על תוצאות. במקביל מחפשים אפיקים חדשים לבסס את החברה ולפתוח שווקים חדשים.

שדות נגב סובלת נוספת מהמציאות של שערי המטבע וגם שנה פחות טובה במכירות לרוסיה, אך מגבירים את מכירת הצנוניות בשוק המקומי.

לול רביה ופטם אין דרמות. הלול מתנהל למישרין עם תוצאות טובות.

הרפת ממשיכה להציג תוצאות טובות ובשנים האחרונות יש השקעות רבות, שהחלו בבניית מרכז מזון, שיפוץ מכון חליבה, החלפת ציוד חקלאי ורכישת ציוד נוסף, שיפוץ בריכות שיקוע, הקמת גדר מסביב לרפת ובניית סככה לצורך העברת עגלות ממשאבי שדה לטללים, שאמורה להסתיים בחודשים הקרובים. היקפם הכולל של ההשקעות הינו כ- 15 מיליון ₪ כאשר רוב ההשקעה כבר בוצע והשאר מתקיים עכשיו.

כפר הנופש משאבים שנה טובה עד כה. למרות החוסר בתיירים מחו"ל, הצלחנו להגיע לתפוסות יפות ותוצאות טובות, בעיקר עקב התוספת בהזמנות מארגונים שונים ומכירות און-ליין. במקביל עובדים על תוכניות לשדרוג ואבזור של חדרי האירוח והאולמות ושיפור הסביבה הנופית. הכוונה לבצע את התוכנית בשלושה שלבים בכדי לאפשר לכפר הנופש להמשיך לעבוד.

לפני כחודשיים פורסמה כתבה שלילית על הכפר. מה שהיה צריך לשפר ולתקן בוצע. כמו כן אנו דנים עם מערכת וואלה על העובדות שלא היו נכונות בכתבה.

בקיבוצימר מתחילים לזהות חזרת אורחים מחו"ל שבאים לאולפן. יש מגמה חיובית ברווחי השנה.

סולרי ממשיכים לקדם שדה סולרי קרקעי בצמוד לשטח הקיים והקמת שדה אגרו-סולרי מעל מטעי החוחובה וכן הקמת מערכות סולריות על מבנים, סככות וגדרות בשטח המשק.

קרקעות הן בשטחי ר"מ ואזור המועצה בתהליכי הסדרה בין הקיבוץ לרמ"י והם חוזים ארוכי טווח. שי זינדרמן ואנוכי עוסקים בנושא יחד עם צוות מקצועי שנבנה לצורך כך.

חוות ר"מ היהלום שבכתר והתקווה הגדולה. לאורך השנה האחרונה עוסקים בהסכם בין רמ"י, משאבי שדה ורביבים. בית חולים שיבא, שאמור להקים את בית החולים, ביקש לרכוש את האדמות מרמ"י, אך היות והחברה הכלכלית של באר שבע, שאמורה לתכנן ולקבוע את עלות הפיתוח, אינה מוכנה עם נתונים אלו, כל המהלך יידחה לעוד כשנה. נקוה ששנת 2026 תמשיך את המגמות החיוביות.

מצורף למטה המכתב שמסכם את מיסוי המקרקעין של שיוך הדירות במשק

המשך שבוע טוב לכולם

מוני מונין

עדכון לגבי תהליך דיווח למיסוי מקרקעין של שיוך דירות לחברי קבוץ משאבי שדה במסגרת מתווה "חלופת האגודה".

- תהליך השיוך החל במשאבי שדה בשנת 2024 בקירוב.
- החתמת החברים על הסכמי השיוך ועל טופסי הדיווח למיסוי מקרקעין בוצע על ידינו בחודשים מרץ 2025 עד יולי 2025.
- בסך הכל דווחו למיסוי מקרקעין כמות בתי אב הבאים:
 - 99 בתי אב.
 - 39 מגרשים לא מבונים.
 - בימים אלו אנו אמורים לדווח על עוד כ-5 בתי אב.
 - סה"כ לדיווח כולל של כל בתי האב כ-143 חוזי שיוך.
- במסגרת הדיונים עם מיסוי מקרקעין, ביקשנו לבצע את הדיווח במסגרת הסדר מיטיב שמיסוי מקרקעין נוהגים עם הקיבוצים וכפי שביצעו בעבר לקיבוצים אחרים, שגם ביצעו שיוך דירות במסגרת חלופת האגודה.
- במסגרת הסדר מיטיב זה, הקיבוצים משלמים מס שבח סימלי לכל דירה. נהוג לשלם כ-4,000 ₪ עד 6,000 ₪ בקירוב לכל דירה (אזור רמת נגב).
- לפי כמות הדירות המשויכות, הקבוץ היה אמור לשלם סך של כ-550 אש"ח ₪ בקירוב. עקרונות המתווה הנ"ל הוצגו לנציגי הקבוץ בתחילת הדרך.
- להפתעתנו מיסוי מקרקעין באר שבע טען כי משרד מיסוי מקרקעין בבאר שבע לא יכול יותר לבצע הסדרים מרוכזים מיטיבים עם קיבוצים באופן מרוכז, כפי שנהג בעבר וזאת לאור החלטת נציבות מיסוי מקרקעין שמונעת זאת, בכדי ליצור אחידות בדיווח בכל הקיבוצים בארץ וזאת ללא מתן סמכות להסדר למשרד המקומי. נציין שיש כיום אי הסכמות מהותיות בין מיסוי מקרקעין לקיבוצים בארץ בכל הקשור לחבות במס הנגזרת משיוכי דירות בעיקר באזורים בהם הנדל"ן יקר.
- מכיוון שלא קיבלנו מענה למתווה ממיסוי מקרקעין, החלטנו לבצע דיווח רגיל לכל חוזה שיוך, קרי, לחשב את השבח לכל דירה המשויכת לחבר, תחשיב ספציפי הכולל את שווי הבית בקיזוז עלויות הבניה.
- הקושי בתחשיב ספציפי הוא לחשב את עלויות הבניה של כל בית, וזאת לאור העובדה שמדובר בבתים ישנים (חלק משנות השבעים, השמונים והתשעים - מעל ל-50 שנים) כולל כמה סבבים של שיפוצים והרחבות שהיו לאורך השנים.
- לבסוף בחרנו לבצע את חישוב עלות כל דירה בהתבסס על ספרי הרכוש החשבונאים של קבוץ משאבי שדה (לא טופס י"א למס הכנסה, אלא ספר רכוש חשבונאי). בסיוע

של מוני נעזרנו לזהות ולשייך את עלויות הבניה והשיפוצים לאורך השנים לפי שכונות.

- בהתאם לזיהוי זה, חישובנו עלות ממוצעת לכל בית לפי שכונות ולפי מ"ר של כל דירה.
 - בהתאם לחישוב זה, הגשנו את כל שומות הדיווח למיסוי מקרקעין עם **מס שבח שנע בין אפס ל-1500 ₪** לדירה.
 - בדיון עם מיסוי מקרקעין הצלחנו לשכנע אותו שנתוני עלות הבתים מהדו"חות הכספיים (לא דו"חות המס) הם נכונים ומבוקרים וספרי הרכוש עם פירוט עלויות הבתים סגורים לדו"חות המבוקרים.
 - בנוסף, מיסוי מקרקעין רצה למסות במס אינפלציוני בשיעור 10% בגין עליית האינפלציה עד לסוף שנת 1993. גם כאן היה דיון עיקש ובסופו של דבר שכנענו אותם שבגין עליית ערך אינפלציונית זו החברים כבר שילמו את המס בהכנסה החייבת השוטפת של הקבוץ לאורך השנים. טיעון זה מבוסס על מורכבות של חוק התיאומים שהיה בתוקף מסוף שנות השמונים עד סוף 2007. הנושא הגיע לנציבות מיסוי מקרקעין והם אישור את עמדתנו שיש כאן כפל מס ולכן אין למסות שוב על עליית ערך אינפלציונית עד לסוף שנת 2002 בשיעור 10% (מדובר בתוספת מס משמעותית).
 - התוצאה הסופית היא חבות מס שאושרה, כפי שדווח לכל הבתים שדווחו עד כה (כ- 100 אש"ח), במקום ההסדר המיטיב שהיינו מוכנים ללכת אליו בתחילת הדיווח והיה צפוי לעלות לקבוץ כ-550 אש"ח, חיסכון במס של כ-450 אש"ח.
 - שומות מס שבח ומס רכישה סופיות, התקבלו במשרדנו ואנחנו נעביר לכם את המסמכים המקוריים, עליכם לשמור מסמכים חשובים לכל בית בנפרד, ייתכן שהחבר יזדקק להם בהמשך.
- תודה מיוחדת למרינה ורעות ממשרדנו, שנשאו בעיקר הנטל הקשור להכנה ולדיווח של טופסי הדיווח למיסוי מקרקעין למוני, שי זינדרמן ודניאל בן אדיבה שהעבירו לנו נתונים באופן מסודר ויעיל והיו לנו לעזר רב.
- יום טוב לכולם.
- שלומי בהט רואה חשבון

בית משאבי שדה משתתף

בצער אדם נגר והמשפחה המורחבת

על מות האב

משה נגר ז"ל

סיכום חגיגות העצמאות ה-78 במשאבי שדה

איזה ערב, משאבי שדה, איזה ערב! אם מישהו היה אומר לנו לפני שנתיים שנחגוג את יום העצמאות ה-78 אחרי שספרנו לא פחות מ-35 אזעקות במקלטים, היינו כנראה רצים למקלט הקרוב להמשך תנומה. אבל ברוח המדבר האמיתית, הוכחנו שוב שסירת הקהילה שלנו יציבה יותר מכל סופת חול.

הערב נפתח ברגעים מרגשים של חיבור בין כאב לתקווה, כשרותם ויואב המנחים שלנו הזמינו את עפרי ואור אל הבמה. הם שרו לנו על הארץ הפצועה והיפה שלנו, בליווי המאסטר של הקיבוץ - מרסלו כמובן, שהעלה את הדגל ואת מפלס הדמעות בעיניים בשירת ה"תקווה".

מיד אחר כך עברנו לחלק השמח, וכיאה למסורת, נפתח טקס הדלקת המשואות, שהיה השנה בסימן שליחות ועשייה למען המדינה.

על

הבמה עלו משיאי המשואות שלנו, שסיפרו את סיפורה של הרוח הישראלית והקיבוצית : פתחנו עם יפתח קיסין, שהדליק משואה בשם המשטרה וכוחות הביטחון, ואחריו ילנה קוברסקי, שריגשה בשם הסוכנות היהודית ותוכנית "בית ראשון במולדת". את הגזרה הבינלאומית ייצגו נלי ורותם בן טל, ששלחו לנו סרטון מרגש היישר מהשליחות שלהם בדנבר, קולורדו, ומיד אחריהם עלו האחים השחיינים מישה ואיליה פובר, שהוכיחו שהבריכה שלנו מגדלת אלופים ושיאני ישראל. עמית אמסלם ייצג בגאווה את לוחמי

האש והזכיר לנו מאיפה הכבאים דוהרים, **ודרינה ואנדריי בלבנוב** הדליקו משואה מרגשת בשם העלייה והבית החדש שבנו כאן. את דור העתיד ייצגו חברי **קומונת נגב 2026** בשם מפעל שנת השירות, ואחריהם עלה **אורן ענבר** שהדליק משואה (עדיין בצו 8!) בשם כל המילואימניקים שלנו. הטקס נחתם ברגע היסטורי מרגש כש**ירון זריז** הדליק משואה לזכר אביו, מפקד הפלמ"ח המיתולוגי והיו"ר הראשון של המועצה, יוחנן זריז ז"ל, לקול תשואות הקיבוץ המצדיע.

הערב המשיך ברוח הלחימה והחוסן: שמענו את ברכת החיילים המרגשת של עמליה (אמא של מעין), והצדענו מעומק הלב למילואימניקים ולמילואימניקיות הגיבורים שלנו, אלו שעושים את הדרך הבלתי אפשרית בין הבית לחזית כבר למעלה משנתיים, ולמשפחות המדהימות שלהם שנשארו להחזיק את העורף. אורן, יאיר ודורון עלו ונתנו בראש בשיר מילואימניקים, שגרם לכולנו להבין כמה כוח יש בשירה המשותפת שלנו.

ואז הגיע הרגע הגדול: מופע הדורות הרשמי! כל ילדי הקיבוץ, מגן הדס, התלתונים, הנעורים ועד הקומונה עלו על הבמה בשיר ישראלי ועשו לנו סחרחורת של נחת. מחיאות כפיים סוערות לאווה על הכוריאוגרפיה המטורפת (השמועה אומרת שבשנה הבאה גם ההורים עולים לרקוד, אז תתחילו למתוח שרירים).

חלקת התודות (כי בלי זה אי אפשר):

- תודה **למור** על הסרטון המרגש שסיכם את שאגת הארי.
- תודה **למתן ואלון** על ההגברה והתאורה, ולנועה שביט על התפאורה המושקעת שמחזיקה כבר כמה שנים.
- **לילדי שנת הבר מצווה** האלופים על הנפת הדגל, הדלקת המשואות וחלוקת הנוצצים והעזרה בהקמת הערב.
- **לנעורים** על כל העזרה לחולייה ולמדריכים האלופים **נועה ואלן**.
- **לטניה וצוות המטבח** על ארוחת ערב לפנתיאון (סימונה, יש לך על מי לסמוך...)
- **לחולייה המופלאה** שלנו - שנייה אחרי שהטילים הפסיקו, כבר הרימו לנו ערב ברמה של קיסריה, ולרכזי התרבות החדשים והנמרצים: **יאירי ומור**. תראו מה קורה כשאנשים נותנים כתף למען הקהילה!
- וכמובן **לדינוצ'קה** שתמיד שומרת אמונים והרקידה אותנו אל תוך הלילה ברוח ארץ ישראל היפה.

הערב נחתם בצ'ורוס מקומי משובח של **הדר**, דוכני סוכר ופופקורן שחילקו **הנעורים**, קפה ועוגה, רכבת הלילה המנצנצת של **רני** וכמובן **אלון בלון**, שהזכירו לנו שהשמחה שלנו היא הניצחון הכי גדול שיש.

ולמי ששרד את המנגלים של יום המחרת, ניידת מצב הרוח ומשחק הדגלים חתמו חג עצמאות שמח, קהילתי ומקומי במיוחד.

ותזכורת אחרונה מהרכזים: הקיבוץ הוא הבית של כולנו. וותיקים, צעירים וכל מי שהמקום יקר לו, החגים והטקסים הבאים צריכים את הידיים שלכם. בואו להתגייס ולעזור, כי לבד זה נחמד, אבל ביחד זה משאבי שדה!

חג שבועות מאי 2025 משאבי שדה

סיכום החולייה-

" קיץ שהגיע אל סופו

ומה שלא הספקנו אולי לא יבוא

בין הפרדס לבין הרפת

חזרות לחג המשק

עוד מעט תתחיל המלחמה

קיץ שמלא געגועים

צריך לקטוף את הכותנה לפני הגשמים

פרוסת עוגה על המרפסת הגפן מטפסת

ראיתי ילדים קטנים רצים"

(מתוך השיר חג המשק של עלי בוטנר)

שנה חלפה, הקיץ הגיע, והנה שוב התכנסנו לחגוג את שבועות. חג שלישי בתוך שגרת המלחמה, אם הספקנו לשכוח.

הפעם, עקב הסמיכות לפינוי הרפת וקבלת השכונה החדשה, הוקדש הטקס והחג לרפת משאבי שדה, שליוותה את הקיבוץ בניחוח החציר והזבל כמעט מיום הקמתו ועד היום. בהמשך למסורת משנה שעברה, התחלנו את ערב החג בטקס הביכורים המסורתי. ריגשו את כולנו והנחו את הטקס הנכד וסבו אביתר עדן ואילן בן טל. ענקי במה עם הרבה כשרון. קהל רב עד מאד, ולבן ברובו, התאסף בדשא ליד המועדון לצפות בריקודים מכל הסוגים והמינים, ברכות, שירת הורים וילדים, והפתעות נוספות. לו רק הבאלות יכלו לדבר... אמנם הטרקטורים והעגלים כבר לא משתתפים וביכורי השדה מניבים גם נדל"ן וחשמל סולרי, אבל הטקס היה ברמה מאד גבוהה וההשתתפות של רבים מהקהילה הייתה מורגשת ומרגשת. שורת תינוקות טריים הוצגה על הוריהם הגאים והלב המה. למי שפספס, ברשתות החברתיות עוד רצים סרטונים של הרפתנים המרקדים עם השפם והאוברול. לא איכזבו. מצעד הרפתנים מכל הדורות וסיפורה של הרפת ריגשו במיוחד. וכמובן הקראת העומר של ילדי הגנים, ריקוד הנעורים המסורתי, ריקוד כדי החלב עם האפקט המפתיע, וריקוד הזוגות המתגר. כל אלו ועוד.

את הטקס חתמנו בברכה והפרחת בלונים בצבעי פרה שחור-לבן.

הפסקה קלה לארוחת ערב חלבית ומושקעת ומאורגנת למופת, ברמות של כלה, ומיד המשכנו לקפה ועוגות מעשי ידן של החברות והחברים. חלב על הזמן. . הרקדה

המונית בהנחייתה המדויקת של דינה המסורה. סיכולים, פניות ומשקלים. סובו סובו ותבורכו הרקדנים קלי הרגליים. שעות של מעגלים והזעה חיובית עד שנפלו מהרגליים. אבל אין מנוחה - ממשיכים משם לאסם, לדשא מאורגן בקפידה על ידי צוות הפאב ומאיה בראשו למסיבה סוחפת והומה. שמעו עד ביר הדאג'.

יום אחרי, התכנסנו להפנינג רטוב. מתנפחים, בירות, קוקטיילים, מחצלות, קרטיבים מתלקקים, פירות קיץ. מוזיקה ואווירה טובה ליוותה את האירוע והמון ילדים בבגדי ים. אנחנו רוצים לציין לטובה את המפעיל המרענן, שנתן שירות מקצועי, מתקנים חדשניים והיה אדיב לכל גחמה. ורגע לפני שחשבנו שזהו, אז גם פתחו את חדר האוכל ולרעבים בא מרגוע.

תודות:

תודה גדולה לדובי ולצוות הנוי, שמשקה כל שנה את הדשאים ומכין אותם לאירוע. תודה לדובי גם על ההגברה.

לסימונה וצוות הטבחים ועובדי חדר האוכל. על הארוחה, הקינוחים והאבטיחים. תודה למרסלו ואצבעותיו, לדובי ורמקוליו.

תודה לעפרי על הליווי בשירה והחזרות. לילדי הגן, התלתונים הגננות והמדריכות. וגם למדריכים. תודה מיוחדת למתן גוטליב ולאלון אונטרמן על העזרה וההגברה. מסורים וחרוצים. גאים בכס ממש.

לענבר דיאמנט על הבאלות והשירותיות. לגיבורים טובי הלב שעזרו עם הכיסאות והשולחנות.

תודה לכפר הנופש על מימון הדי גיי במסיבה 🙏🙏

תודות לנאוהו על כל השנים והריקודים.

לתמר פרחי וניב, נעמה כהן על הכוריאוגרפיה.

ועד החג הבא - שקט. קצת. מגיע לנו. וקיץ נעים!

ימים ראשונים ברפת

נושא חג השבועות השנה היה הרפת וזאת לקראת סיום פרק הרפת במשאבי שדה והעברת העגלות לטללים. במהלך הטכס אף הוזמנו הרפתנים לדורותיהם לדשא. בהזדמנות זו נזכרתי בסיפורו של משולם על טובלה אבריאל המרכזת הראשונה של הרפת שהינה מוכשרת בדברים רבים ומסתבר שגם בגיוס עובדים. וכך סיפר משולם על תחילת עבודתו ברפת בספרו "שביל החלב".

תורנות ברפת

הגעתי לקיבוץ בסוף 1954. הייתי אז בצבא, אחרי שגמרנו להדריך מחזור נחלאים ב'אימון מתקדם' ומפקד הפלוגה שידע שנשארו לי עוד חודשיים לשירות, נתן לי חודש חופשה. חבריי מהגרעין, היו כבר כמה חודשים במשק ותפסו את המקומות המבוקשים בענפים. רציתי לעבוד בפלחה, לחרוש תלמים ארוכים מול שמים כחולים, או רקיע מנוקד בכוכבים. בקיצור, רציתי כמו רוב החבר'ה לנהוג במכונית ובטרקטור.

ישבתי בחדר-האוכל כשניגשה אלי, חברה נאה עם עיניים כחולות ושאלה אותי: אתה זה המגויס מהגרעין שהולך להשתחרר ולהגיע לקיבוץ?
כן, זה אני (אמרתי וקצת הסמקתי), יש לי עוד כחודשיים לשרת, אלא שרוב הזמן אהיה בחופשת שחרור. אבל למה את שואלת?
באיזה ענף אתה הולך לעבוד?
אני עוד לא יודע.

מה דעתך לעבוד ברפת? (אמרה ונדמה לי שאפילו קרצה אלי).
(טראח. חתיכה בסדר, אבל מה לי ולרפת?) אני נורא מצטער, אבל תכננתי לעבוד בפלחה. את יודעת יש שם בצוות שלושה מהגרעין שלי ואני גם אוהב את המרחבים והשדות. (אתם חושבים שהיא קנתה את הטיעונים שלי? שטויות. היא הרגישה שאני מהסס לומר לא). אל תדאג עוד תגיע לפלחה, תתחיל ברפת.

מה זאת אומרת "תתחיל ברפת?"

אתה יודע מה? תקרא לזה - תורנות ברפת.

('תורנות ברפת', משהו לא נראה לי). רגע, כמה זמן זה תורנות ברפת?

(טובלה בחיוך ניצחון, היססה רגע). תורנות ברפת היא... חמש שנים.

חמש שנים? (איך נפלת? אבל כבר אי אפשר היה לסגת).

(טובלה, הכתה על הברזל בעודו חם). זה יעבור לך צ'יק צ'יק. ואחר-כך אם עוד תרצה פלחה, תלך לעבוד בפלחה.

חמש שנים. עד שעברו חמש שנים, כל-כך הרבה דברים השתנו: טובה כבר לא הייתה ברפת, רוב חברי הגרעין עזבו, מחליבה בידיים עברנו לחליבה במכונת חליבה ניידת וכבר תכננו לנו מכון חליבה, והעיקר בינתיים הפכתי לרפתן בכיר.

ובכל זאת, כשנסתיימו חמש השנים, לא ויתרתי והזכרתי לרכז העבודה את ההבטחה שניתנה לי. התעקשתי ודרשתי ולבסוף עברתי לעבוד בפלחה ועל טרקטור. כחצי שנה עבדתי בחריש ובדיסקוס, בהעמסות ובפריקות, בהכנת כלים ובעזרה לזריעה ועוד... ככה זה נמשך עד שבאחד הימים תפס אותי מרכז העבודה וביקש ממני לחזור לרפת, כי שניים מהרפתנים עוזבים. וכי יכולתי להגיד לא? חזרתי לרפת. והפעם לא לתורנות וללא הגבלת זמן.

עדיין אני לא מאמין, שהספקתי לעבוד למעלה מארבעים שנה ברפת. אני, בן של חייט, עירוני בן עירוניים, חלש ורזה, כן, הייתי פעם רזה, איך הגעתי לפרות? תאמינו או לא, אבל פחדתי מהפרות. חיות גדולות עם קרניים, הייתי בטוח שהן יכולות לשפד אותי. כשהייתי צריך בפעם הראשונה להכניס את הפרות מהחצר לעמדות החליבה, התלבטתי איך לעשות את זה. הרפתנית אמרה לי: "לך תביא את הפרות", והכינה את הדליים והכדים. אני רצתי מחוץ לגדר, לקחתי אבנים וזרקתי, כשאני מנסה להקים את הפרות ולכוון אותן פנימה בצעקות. הן לא מיהרו לקום ולא להיכנס. אפילו היו שתיים שלוש פרות, שבמקום להיכנס פנו לכיוון שלי לראות מי היצור המרעיש ואני נסוגותי, שמא ינגחו בי. עד שיצאה טובה לה כדי לראות מה מעכב את כניסת הפרות, ומצאה אותי מחוץ לחצר. צחקה קצת והסבירה לי שמפרות אין לפחד. לא כל-כך קיבלתי את קביעתה, אלא שנהיה לי לא נעים שנערה רואה אותי מפחד מפרות.

שני רפתנים חלבו ואני עשיתי כל מיני שליחויות. כשהחליבה הסתיימה, טובלה נתנה לי רשימת עבודות לביצוע והלכה למנוחה בחדרה. בעוד אני מסתובב ומנסה להבין מה מתרחש סביבי ומישהו קורא לי: בוא תראה המלטה. בפנית החצר עמדה פרה והתאמצה, ושני רפתנים לידה, מושכים בחבלים רגלי עגל, היוצאים מצידה האחורי. תוך דקות העגל יצא והפרה עמדה וליקקה אותו. עוד כמה רגעים, העגל הועבר למלונה מרופדת והפרה הוכנסה לקבוצת החולבות. הייתי נרגש, עגל נולד ככה פשוט מאחור ועוד לא עברו דקות מרובות וכבר עמד על רגליו ו... הרפתנים הלכו לעיסוקיהם. נשארתי להוציא זבל מהתעלה. אני לבד וכל הפרות. לא הייתי רגיל להעמיס זבל עם קלשון, אבל עשיתי כמיטב יכולתי. בין לבין אני מעיף מבט לחצר. משהו נראה לא בסדר. זרקתי את הקלשון והתקררתי לבדוק את מה שראיתי. אוי ואבוי, הפרה שהמליטה מוציאה חלק מהמעיים החוצה. הייתי בטוח שמהו נורא קורה. חיפשתי בסביבה מישהו שיטפל בדבר, שיקרא לרופא אם אפשר. אף רפתן לא נראה. בלית ברירה, רצתי להעיר את מרכזת הרפת. המסכנה חטפה שינת-מנוחה קצרה ואני מעיר אותה בהתרגשות: בואי מהר, נדמה לי שהפרה שהמליטה מוציאה את המעי. היא חשדה שמדובר במשהו אחר, אך לא זלזלה בהודעתי וקפצה לראות. ראתה, חייכה והסבירה בחצי פיהוק מהי שלייה ...

למה נופלים העצים

אתחיל מהסוף, לטובת אלה שרוצים את השורה התחתונה, בשבוע שעבר הגיע למשאבי שדה סוקר עצים להערכת סיכונים של עצי הקיבוץ.

עכשיו בואו נתחיל מההתחלה. כאשר אנו שותלים עץ, אנו חופרים בור עמוק, מערבבים מעט קומפוסט, מכינים השקיה, מניחים את השתיל הצעיר באדמה, מכסים, מחייכים ו... כאן לא מסתיימת העבודה. כאן היא רק מתחילה. בשנים הראשונות מקובל לעצב את השתיל הצעיר. כמו מה שמערכת החינוך וההורים אמורים לעשות לילד צעיר. העיצוב כולל חיתוך ענפים, שימנעו את השתיל לצמוח פרא, הורדת טפילים, ניקוי עלים יבשים והשקעה רבה בכיוון גדילת השתיל. אם השקענו, נקבל, כעבור מספר שנים, עץ צעיר, יציב עם כיוון גדילה נכון ובריא. העבודה לא מסתיימת כאן. מאחר ולאורך השנים יש לגזום את העץ שלנו. צריך, דרך קבע, להוריד ענפים יבשים, לשחרר עומס מהגזע, לדאוג שהעיצוב אכן יהיה מאוזן ולהיפטר מענפים מסוכנים. כן, אמרתי מסוכנים. תיכף ניגע בזה, אבל כמובן בזהירות ומרחוק...

סימון ובדיקת העצים נראה ככה. אודה אם לא תסירו את התגיות הללו. אנא תנחו גם את הילדים בנושא. הסימון חשוב מאוד למעקב עתידי.

בשתילת עצים יש עוד אלמנט חשוב. מרחק השתילה מעצים אחרים, ממבנים או מתשתיות, כדוגמת חשמל מים, רשתות תקשורת וכו'. מרחק השתילה יבטיח שלעץ יהיה מרחב נוח לצמיחה מאוזנת ולנו יבטיח שלא יסכן את הבית לידו הוא נשתל או, יפגע בצנרת, או תשתית כלשהי, ירים מדרכה או ייצר פסי האטה טבעיים בכביש... במספר מקומות בקיבוץ, נשתלו עצים קרוב מדי זה לזה. ניתן ממש לראות שהם צומחים מעט הצידה, כדי לא להפריע אחד לשני. רק תדמינו שאתם עומדים בתור ומישהו נצמד אליכם. מיד תרגישו לא בנוח, תזוזו, תתרחקו ורק תחכו שהתור שלכם יגיע כבר... עכשיו תדמינו שנים של עמידה בתור כזה... אגב, מי שירצה, אכוון אותו לעצים אלה. המראה מעניין ומיוחד.

במרוצת חודשי הסתיו, טיפלנו בצמרות של כמאה שישים עצים בקיבוץ. חלק מהעצים לא טופלו מספר רב של שנים. התמקדנו באזורי מגורים בעיקר ובאזור הגנים וחברת הילדים. מאה שישים זה המון. מאה שישים זה כלום. רק לשם ההבנה, בכביש הגישה לקיבוץ יש מעל מאה עצי דקל. סביב אזור הגנים שתולים כ-130 עצים.

לשמחתי, הפעולה הזו גרמה לכך שלמרות החורף המעניין, שהיה כאן, לא נרשמו נפילות עצים. ומספר הענפים הגדולים שאכן נפלו, היה זעום.

גם אחרי העיצוב וההקפדה על הכיוון, מעצים הצעירים ייפלו ענפים כמו שגם כאשר מערכת החינוך וההורים עושים את עבודתם, ילד עדיין ילך בדרכו. העץ חשוף בכל ימות השנה לסביבה. פגעי מזג האוויר, רוחות, יובש, חום קיצוני, מכות רוח, סביבת הצמחים שגדלים לידו. בנוסף לכך, שכבות הקרקע השונות משפיעות. הקרקע מתחתינו בנויה מסוגי חומרים שונים, מינרלים שונים וגם שכבות פסולת בניין, שקבורה לה היטב. שורשי העץ מגיעים לכל מקום ומשפיעים על הגדילה שלו, בדיוק כמו שאנו, בני האדם, מושפעים מהתזונה שלנו.

אז... אחרי כל ההקדמה הזו, וכן זו הייתה רק ההקדמה, הקדמה. ניקח עץ, לא הכי נקפיד לעצב אותו, לא נבחן לאורך זמן, אם הוא הכי מתאים לאזור שלנו, אורנים וכו', לא נתרחק מספיק מהבניין, כי השתיל נורא קטן ויהיה בסדר... נשתול איפה שבא לנו, חשמל, או צנרת, או ביוב... יהיה בסדר... ניתן לו לצמוח ולא נגיע לעצב אותו, כי... יהיה בסדר, כבר אמרנו יהיה בסדר... ניתן לעץ לגדול סתם ככה, כמו כל מיני עצי זית שפשוט מתמוטטים להם מעודף משקל. ועוד כל מיני סיבות, כמו עומס עבודה כללי וצוות נוי מצומצם ונקבל (תופים... תופים... תופים...) ענפים שנופלים. ענפים נופלים מעומס משקל. האביב ותחילת הקיץ, החום והלבלוב מייצרים משקל רב על העץ. העץ שלנו, שרק עכשיו נרגע מרוחות החורף, שהתישו אותו, מתחיל לסחוב עלים, מים, פרחים והמשקל

הזה הוא עצום עבור הענף הבודד. לא תמיד יש סימנים מקדימים. גם אם יש, זה לא בדיוק בהודעת טקסט... אנו משתדלים לשים לב לצמרות העצים, לשינויים, לתזוזת קרקע, בבסיס העץ. וכמובן נעזרים במי שערני ומסב את שימת ליבנו לעץ זה או אחר.

מצד שני, לא כל עץ שקצת חורק, מיד מחשב את קיצו לאחור. ניתן לטפל בעצים. לגזום, לדלל ולהקל על הענפים. ככלל, אסור לכרות עצים. על פי החוק יש כללים ברורים שקובעים מתי מותר ומה הקריטריונים לכריתת עץ. על כך בכתבה נפרדת, אולי.

אז למה נפלו ענפי אורן, בשכונת שגיב, לפני כשבועיים? למה התמוטט ענף של מכנף, במרכז הקיבוץ? למה נשברים ענפי עצי זית, גבוהים מדי, בשכונות? התשובות בשורות מעל.

את עצי הזית אנו גוזמים ומחדשים, במרוצת חמש השנים האחרונות. והתוצאות מהממות. את המכנפים והאקליפטוסים אנו מדללים לאורך השנה, כדי ליצור מעברי רוח ולמנוע מהעצים להיות כמו מחסום עבור הרוח וכך לגרום לשבר. ולפעמים, הענף מחליט שנשבר לו... ללא כל סיבה נראית לעין. ללא סימן מוקדם. פשוט נשבר.

שורה תחתונה... בתאריך 4.6 הגיע למשאבי שדה סוקר עצים להערכת סיכונים של עצי הקיבוץ. המטרה, כמובן, להעריך סיכונים ולדעת לתכנן את המשך הטיפול בעצי הקיבוץ, מתוך תקווה למנוע את הנפילה הבאה.

דב

בית משאבי שדה משתתף
 בצער סוסי לונסקי ובני משפחתה
 על מות האב
יצחק אלצין ז"ל

מזל טוב להנרייטה אוזן (אמא של רונית בן טל) שחגגה
98 עם כל המשפחה, ילדים נכדים ונינים.

מזל טוב והרבה נחת ואושר
לשלי וגב ליכט-דברת
(תושבים בקיבוץ)
להולדת הבן, אח לגלי ורום
בית משאבי שדה

שפע ברכות והרבה אושר והנאה
לדינה בוריס וכל המשפחה
להולדת הנכד
בן לאינה וליאור
בית משאבי שדה

כל הכבוד למתן גוטליב - שקיבל חניך מצטיין

לנוער מתנדב מחוז דרום לשנת תשפ"ו!!!

מתן נותן את הלב והנשמה לקהילה, עוזר בכל אירוע, תמיד עונה בחיוב וחיוך – מצורפות חלק מהתגובות בקבוצת הווטסאפ של המשק

רוסיו דיפ איארה
06:10 כל הכבוד מתני... 🙌❤️

רבקה קדם
06:11 מתני.אלוף.....❤️

דינה גוזנברג
07:21 מתן!!! כל כך מגיע לך! אתה אלוף 🙌💪

רנית בן טל
כל הכבוד אתה באמת אלוף, וראוי לתואר 🙌 ותודה ❤️

Shahar Ben Haim Kissin שחר בן חיים 🌱
21:45 אין על מתן! עושה הכל ב%100 🍌🍌🍌

לי גולדסמן
21:50 מרגש!!! מתנוסס! אין ראוי ממך. כל הכבוד 🙌❤️🍌

עומרי אלמלם
21:51 מה החיים שלנו בלי מתן גוטליב?!
אלוף העולם! כל הכבוד! 🙌❤️

~ Fountain of Youth Ranch +972 54-258-9589
נעמה עובדיה
2 photos
22:39 מתן הוא אישיות! זכתה יערה ומשפחתה בנער זהב! בהערכה ובאהבה מאיתנו דודו ותחיה

פרידה ענבר
22:53 מתן החמוד
כל הכבוד לך בהחלט מגיע לך, תמיד מוכן לעזור וגם לתת עצה.
י"שר כח 🙌❤️

הגר יונקמן
22:56 כל הכבוד!!!! 🙌👑

נטע אמסלם
21:03 אלוף!!!!
גאים בך מאד!

אביגיל גולדסמן
21:05 בהחלט גאוה. תודה עליך מתן 🙌❤️

שני של דרון של דרון
21:06 אלוף העולם! אין ראוי ממך 🙌❤️

שלי אלמלם
21:07 מתן היקר שלנו!
כמה מרגש!
תודה על מי שאתה עבור כל הקיבוץ 🙌❤️

מרסלו בן שופט
21:08 נעמה עובדיה
Photo
הכי מגיע למתן : כול הכבוד לו!!!! 🙌

ניסו אזגרי הבעל של ניצן רייב רייב
21:08 אלוף 🙌❤️

סימה פלג פלג
21:15 מקסים 🙌❤️

ן בכר
21:16 מלך 🙌💪

מתן
21:16 תודה לכולם 🙌❤️ 2

נטע דודיזון
21:2 אין עליך מתן אלוף העולם 🙌❤️

שרה מטל
21:2 כל הכבוד מתן 🙌🙌🙌

סבא ברוך והספרייה

בעקבות ההחלטה, הנכונה לטעמי, להשאיר את הספרייה במקומה, נזכרתי בספרו של משולם "זה קרה השבוע" - אוסף סיפוריו על מה שקרה בקיבוץ, שהיו מפורסמים בעלונים. מספר סיפורים נכתבו על סבא ברוך, אבא של חברנו גנדי ברנשטיין ז"ל. משולם פתח בקיבוץ את חדר העיון בחדר קטן. כשהגיע לקיבוץ סבא ברוך, שהיה מורה לשעבר ואהב מאד ספרים, הוא רצה לעזור בהגדלת חדר העיון, והציע לו לנסוע לבחור ספרים בספרייה בגבעתיים, שם היו לו קשרים מימיו כמורה. וכך, משולם היה נוסע, בוחר ספרים ומארגן אותם בארגזים. כשהיו מגיעים למשק, מתאר משולם: הייתם צריכים לראות את סבא ברוך מוציא ספרים מהארגזים, ממשש כל ספר, פותח בעדינות, מדפדף, כשהוא ממלמל: "זו מציאה, זה ספר חשוב תשאיר לי אני רוצה לעיין בו". וכך היה עובר על כל הספרים ורק לאחר מכן היה משולם מסדרם במקומם. סבא ברוך הצטרף למערכת העלון, היה עושה הגהה וגם כותב את פרשת השבוע ובזכותו הוסיפו את טכס תקיעת העמוד הראשון של הסוכה במוצאי יום כיפור.

אחד הסיפורים על סבא ברוך קרה כשכבר היה מעל גיל 90. בהירה, שעבדה בספריית בית הספר, גמרה עבודתה, סידרה הכול במקום, העיפה מבט אחרון לשולחן, לקחה חוברת לעיון, יצאה, נעלה והלכה. היא רק לא ידעה, שבפנים שקט ושקוע בחיפוש חומר, נמצא סבא ברוך. רק בארוחת ערב, קיבלה טפיחה קלה על הכתף מברוך:

- את יודעת שנעלת אותי בספרייה!?

- (בהירה בתדהמה) מצטערת לא ידעתי, מי פתח לך?

- אף אחד.

- אז, איך יצאת?

- מהחלון!

- מהחלון?

- מה יכולתי לעשות?

למחרת הציצה בהירה מהחלון למטה ונדהמה, כמעט שני מטרים. והסבא הזה עשה זאת? ... מיד אצה לחפש ספסל ולהניח מתחת לחלון, שמא תסגור אותו שוב...

כשסבא ברוך הרגיש שהוא מזדקן - בן 99, היה אומר למשולם שיש לו ספרי אומנות וכשימות הוא רוצה לתרום אותם לספרייה ושתהיה שם פינה על שמו. כשנפטר ופתחו את צוואתו, נדהמו לגלות שהוא מוריש את מיטב כספו לבניית ספרייה. הקיבוץ הוסיף את מה שחסר וכך הוקמה הספרייה וחדר עיון. מסרה: מרגלית סיקרון.

ושוב שוגרו עלינו טילים מאירן. האזעקות חזרו למקומות רבים בארץ. למרבה המזל לא היו נפגעים בנפש. הכול התחיל שוב בגלל שיש לנו עניין עם מתאבדים שיעים שחרדים לקיומם ורוצים להיחלץ מהמצור והחנק שבו הם נתונים. רגע לפני המונדיאל נקווה שיימצא פתרון אמיתי שיביא ימים רגועים לכל המדינה.

כמה ילדים מהחינוך 'הבלתי פורמאלי' בנו 'זולה' ממש מרשימה שנראית קצת כמו מבצר ונמצאת ליד הרפת. יפה שהרימו דגל...

פורסם מכרז לתושבים חדשים, כאשר העדיפות תהיה לאלו שבאים למטרת קליטה. סימן לכך שתיכף עוברים לגור בשכונת הבנים החדשה.

דובי קלעי מפרסם בפייסבוק תמונות שצילם עם כותרות נחמדות -

טיל אולטראסוני
סנונית רפתות

הלו!!! תרד ממנה. חוצצנים שחורי מקור במאבק על זוגיות.

**יהי רצון שנלכה לסקט וסלווה - עקהילת
מסאכי שרה, ולעם ישראל כולו.**